

Verdele nu mai respiră pe tâmpale

Agafia

“E o durere de cântec”
i-ascult tresărirea...
verdele nu-i mai respiră pe tâmpale.
În sufletul aplecat spre aduceri aminte,
atacea clipe absente de mine
răsar din aromă de primăveri uitate

Drumul
își poartă șerpuiarea
tot mai adânc
împietrită retină de vis
turnat mireasmă dulce-amară
în cupa amânărilor
neâmpliniri, renunțări, speranțe
tulbură drojdia din vinul negru
al regretelor
uitate cândva într-o ciulenadră nebună
jucată bezmetic
până când iarba nu-și mai găsește
tinerețea.

Câte cântece născute
dintr-o morganatică iubire
vor muri neauzite?
La cumpăna dintre ieri
și un mâine incert,
când cenușa păsărilor albe curge
peste o ultimă, tomnatică floare.
Poate totul nu este decât

un repetabil exercitiu
cântat crescendo
de muzicianul destinului.
Și fata aceea cu ochi de chilimbar
fata cu trupul de fildeș,
prin atâtea chipuri
își îngroapă limpezimile
intre îndoială și credință
și verdele...
verdele nu-i mai respiră pe tâmpale.
la cap de pod
spre un neunde